Dosarul nr.1a-1529/23
nr. 1-22061765-02-1a-01092023

D E C I Z I E

06 martie 2024 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău,
în componenţa:

Preşedintele şedinţei de judecată, judecător	Spoială Alexandru
judecători	Băbălău Denis
	Chiroșca Igor
grefier	Raevschi Alina
cu participarea	
procurorului	Călugăreanu Vitalie
avocatului	Cotruță Artur
inculpatului (prin intermediul teleconferinței)	Cojocari*****

a judecat, în ședință publică, apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1053/2022 din 26 aprilie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui

Cojocari**********, născut la *****, cod personal *****, fără loc permanent de trai, celibatar, nesupus militar, studii medii, fără ocupație, fără persoane la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat prin: sentința Judecătoriei Orhei sediul central din 12.07.2022, la închisoare pe o perioadă de 2 ani și 6 luni;

în săvârșirea infracțiuni prevăzute de art.27, art.322 alin.(1) Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 24 mai 2022 – 26 aprilie 2023, în instanța de apel: 01 septembrie 2023 – 06 martie 2024.

Procedura de citare legal executată.

Avocatul inculpatului, cât și inculpatul prin teleconferință pledează pentru admiterea apelului declarat în interesele inculpatului.

Acuzatorul de stat solicită respingerea apelului declarat de către partea apărării cu menținerea sentinței contestate fără modificări.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal –

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1053/2022 din 26 aprilie 2023, a fost hotărât: 1) a-l recunoaște vinovat Cojocari********** în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 27, 322 alin.(1) Codul penal, se condamnă și i se stabilește o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 (patru) luni. 2) potrivit art.84 alin.(4) Codul penal, a adăuga parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iulie 2022, stabilind lui Cojocari********** o pedeapsă definitivă pe un termen de 2(doi) ani și 7 (șapte) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. 3) termenul executării pedepsei cu închisoare stabilită lui Cojocari********** urmează a fi calculat din data de 30.08.2022. 4) pînă la definitivarea sentinței, se aplică în privința lui Cojocari**********, măsura preventivă – arestul preventiv. 5) Corpurile delicte și mijloacele materiale de probă: De păstrat la materialele cauzei mijlocul material de probă – Suport magnetic de tip CD, care păstrează înregistrările Video ridicate de la camerele de supraveghere Video amplasate în interiorul exteriorul Penitenciarului nr.13, zona dintre turnul 3-4, din adiacentul str. Alexei Mateevici din 26.02.2022-27.02.2022. La definitivarea sentinței de nimicit corpurile delicte – un cuțit de tip „fluturaș" de marca Stailler, o bandă adezivă de culoare albă de marca Scroll, o bucată de material din Plastic transparent cu ață pentru pescuit de culoare orange, o bucată de nuia confecționată din ziar ce este înfășurată întru-un șurub ce sunt păstrate în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Centru conform Chitanței nr.63/2022 din 30 martie 2022. De restituit proprietarului de drept - telefon mobil de model *****, fără cartelă SIM, cu IMEI neidentificat care este păstrat în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Centru conform Chitanței nr.63/2022 din 30 martie 2022.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Cojocari**********, la 26.02.2022, aproximativ ora 23:50, împreună și de comun acord cu altă persoană identificată de către organul de urmărire penală, în timp ce se aflau pe str. Alexei Mateevici, mun. Chișinău, în limita din stradă a turnului de pază nr. 4 și 5 a Penitenciarului nr.13, amplasat pe str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, urmărind scopul transmiterii ilegale a unor obiecte interzise persoanelor deținute în instituțiile penitenciare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului stabilit, cunoscând că încălcă prevederile Hotărârii Guvernului Nr. 583 din 26.05.2006 „cu privire la aprobarea statutului executării pedepsei de către condamnați", prin faptul că telefoanele mobile se atribuie la categoria obiectelor interzise în penitenciar și/sau izolatorul de urmărire penală, au pregătit uneltele necesare au încercat să arunce peste zidul Penitenciarului nr. 13, din partea str. Alexei Mateevici, un telefon mobil de model „*****", însă din motive independente de voința acestora fapta nu și-a produs efectul, deoarece au fost reținuți de către colaboratorii Penitenciarului. Astfel, prin acțiunile sale, Cojocari********** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.27 art.322 alin.(1) din Codul penal, *tentativă*

de transmitere ilegală a unor obiecte interzise persoanelor deținute în instituțiile penitenciare", adică „transmiterea tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a obiectelor sau a substanțelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal, care nu si-a produs efectul.

3. Nefiind de-acord cu sentința instanței de fond, avocatul în interesele inculpatului cu respectarea termenului legal, a declarat apel, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Buiucani, din 26 aprilie 2023, prin care Cojocari***** a fost condamnat cu rejudecarea cauzei și achitarea lui Cojocari*****.

4. În argumentarea cererii de apel partea apărării invocă că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.322 alin.(l) Codul penal îl constituie relațiile sociale cu privire la transmiterea în condiții de legalitate a obiectelor către persoanele deținute în penitenciar. Totodată, menționează că obiectul material al infracțiunii prevăzute la art.322, alin.(l) Codul penal îl reprezintă bunuri, obiecte care a căror transmitere este interzisă în penitenciar. Subsidiar, remarcă că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.322, alin.(l) Codul penal, se exprimă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de transmitere tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a obiectelor interzise conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.538 din 26.05.2006, prevăzută la art.322 alin.(l) Codul penal, este una formală. La fel, notează că subiectul infracțiunii prevăzute la art.322 alin.(l) Codul penal, este persoana fizică responsabilă care la comiterea faptei a împlinit vârsta de 16 ani. Autorul apelului înaintat menționează că în momentul reținerii au fost reținute două persoane Gospodinov Vladimir Ivan şi Cojocari**********, iar de către prima instanță nu s-a stabilit relația dintre aceste persoane şi bunurile/presupusurile corpuri delicte care aparțineau lor. Ba mai mult Gospodinov Vladimir Ivan şi-a recunoscut vina cauza fiind disjunsă. Mai mult ca atât, avocatul care a declanșat procedura apelului notează că martorul Frumuzachi Radu, a declarat că nu a recunoscut persoanele care au fost reținute şi nu le cunoaște. Distanta dintre locul în care a fost reținute persoanele şi tumul de veghe unde se afla gardianul este de 40 m, erau orele 22-23 seara, şi un timp posomorât cu ploaie. Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, pe probele video nu s-a putut stabili cu certitudine, cine sunt persoanele din secvențele video. Deci, în ordinea argumentelor invocate considerăm că instanța nu s-a expus asupra tuturor circumstanțelor enumerate supra, şi a examinat cauza și coroborat probele superficial.

5. În cadrul ședinței instanței de apel, avocatul în interesele inculpatului cât și ultimul, prin intermediul teleconferinței, au solicitat admiterea apelului declarat în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate. Acuzatorul de stat, a solicitat respingerea apelului declarat, invocând că nu sunt careva temeiuri de a interveni în sentință.

6. Audiind opinia participanților la proces, examinând sentința atacată prin prisma

motivelor de formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău consideră necesar de a respinge apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1053/2022 din 26 aprilie 2023, cu menținerea sentinței supusă contestării, din următoarele considerente.

7. Conform art.400 alin.(1) Codul de procedură penală, *sentinţele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepţia sentinţelor pronunţate de către instanţele judecătoreşti privind infracţiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.*

8. Conform art.414 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.* Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât şi în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

9. Conform art.415 alin.(1)-(2) Codul de procedură penală: „*instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost anulată se dispune numai atunci când nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei”*.

10. La pronunțarea sentinței instanței de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cojocari***** a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

11. În cadrul ședinței de judecată în prima instanță, inculpatul Cojocari***** a declarat, că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27, 322

Cod penal și dorește să facă declarații, după care a explicat că: La data de 26 februarie 2022, într-adevăr trecea pe lângă Penitenciarul nr.13 a fost la o prietenă care locuiește prin apropiere, și trecând pe lângă Penitenciarul nr.13 așteptând să vină prietena „Anastasia”, mergând pe drum a văzut o ață, a văzut și un băiat care nu știe ce făcea cu ața, și fiindu-i interesant ce reprezintă aceasta și nu a reușit să-l întrebe pe băiat nimic au venit colaboratorii penitenciarului care i-au somat să stea pe loc, la care le-a răspuns că nimic nu face și că sa oprit să vadă ce face băiatul dat. Nu cunoaște acel băiat, nu a înțeles ce s-a întâmplat acolo, doar trecea pur și simplu pe acolo. Nu a avut intenție să transmită peste gard careva obiecte. La întrebările participanților la proces a declarat: Pe str. Bernardazzi locuiește prietena sa Anastasia, în preajmă n-a văzut vre-un hotel. Se întorcea de la ea, fiindcă nu era acasă. Nu ține minte la ce ora a fost la prietenă. Pe video vizualizat în ședința de judecată nu s-a recunoscut și nu este el. Nu crede că în videoul de la reținere este el, deși în acea seară a fost reținut în circumstanțele reflectate în video. În seara acea nu știe precis la ce oră a fost reținut în preajma penitenciarului.

12. Cu toate că inculpatul Cojocari***** nu și-a recunoscut vina în comiterea faptei incriminate, de către instanța de judecată se constată că acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art.27, art. 332 alin.(1) Codul penal, iar vinovăția acestuia se confirmă pe deplin prin următoarele mijloace de probă:

-Declarațiile martorul Frumuzachi Radu, care a comunicat că: Pe inculpatul nu-l cunoaște la înfățișare, și nu este în careva relații cu acesta. La data de 26.02.2022 era în serviciu de la ora 08:00 până la data de 27 februarie ora 08:00min., era pe post de santinelă. Aflându-se la postul nr.4 a observat că la orele 23:40 s—au apropiat 2 persoane din direcția hotelului „Nobil„ și s-au apropiat de gardul Penitenciarului nr.13, fiind suspecte, li-a observat cum aceste au început să pregătească un pachet pentru a fi aruncat peste gardul penitenciarului. Despre aceasta a anunțat șeful de post prin telefon, care a ieșit afară cu un grup de colaboratori ai Penitenciarului nr.13 și au somat persoanele să rămână pe loc până la sosirea poliției, după care a venit poliția și a reținut persoanele. La întrebările participanților la proces a declarat: Persoanele legau un obiect pentru a fi aruncat peste gard. Din câte cunoaște aveau pregătit un telefon pentru a fi aruncat peste gard. Asta a aflat de la colegi. Aveau un comportament suspect aveau intenția de a arunca obiecte peste gard, distanța dintre turn de santinelă și persoane era de aproximativ 35 m, înălțimea gardului fiind de 4m. În baza instructajului a poate stabili caracterul suspect a persoanelor și oricare comportament suspect îl raportează. Au venit ambii concomitent. Comportamentul suspect fiind manifestat prin faptul că aceștia se verificau. Acțiunile inculpatului, stătea față unul cu altul și pregăteau ceva. Nu a văzut personal vri-o ață pentru a lega obiecte dar colegii au văzut. Alte persoane în afară de cele două persoane nu era nimeni. Aceste persoane n-au încercat să fugă, poliția a venit în timp de 10 min., mai întâi au ieșit colegii de la Penitenciarul nr.13 care i-au somat să stea pe loc apoi a venit poliția. Nu cunoaște dacă aceste 2 persoane ceva au comunicat. Persoanele

reținute erau aceleași persoane care au încercat să arunce obiecte peste gardul P-13. Sunt camere de luat vedere pe perimetru P-13.

-Procesului-verbal de cercetare la fata locului din 27.02.2022, potrivit căruia a fost cercetat locul comiterii faptei la intersecția străzilor Tighina cu Al. Mateevici a colțului Penitenciarului nr.13, unde a avut loc tentativa de transmitere ilegală a obiectului interzis, anume a telefonului mobil de model „*****", însă din motive independente de voința făptuitorilor acțiunea infracțională nu a fost dusă până la capăt, aceștia fiind reținuți la locul comiterii faptei. În cadrul cercetării la fața locului au fost ridicate de la persoanele reținute, mijloace bănești, o bandă adezivă, ață pentru pescuit, un telefon mobil „Xiaomi" „Iphone", un cuțit de model „Fluturaș". (f.d. 9-17).

-Procesul-verbal de ridicare din 04.03.2022, potrivit căruia au fost ridicate înregistrările Video de la camerele de supraveghere Video amplasate în interiorul exteriorul Penitenciarului nr.13, zona dintre tumul 3-4, din adiacentul str. Alexei Mateevici din 26.02.2022-27.02.2022, care au surprins acțiunile cet. Cojocari********** și a lui Gospodinov Vladimir Ivan. (f.d. 21);

-Procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.03.2022, potrivit căruia a fost examinat un telefon mobil de model *****, de culoare neagră, în Stare funcțională, fără cartel SIM, cu o parolă de deblocare, la momentul examinării telefonul fiind blocat, pe telefon fiind prezente mai multe zgârieturi nesemnificative, totodată, pe telefon în spate fiind inscripționat un scris anume Designed by Apple in California, Assembled in China, model A1387, EMC 2430, FCC ID BCGE2430A, IC 579C-E2430A, nefiind posibil de stabilit ce IMEI are telefonul mobil. Fiind supus examinării un cuțit de model „fluturaș" s-a stabilit că acesta este de marca „Stailer", cu mânere de culoare închisă, de dimensiune 12 cm, cu dimensiunea lamei de 10 cm. Fiind supusă examinării o bandă adezivă, s-a stabilit că aceasta este de culoare albă, fiind de marca „Scroll", cu grosimea de 5 mm. Fiind supus examinării o bucată de material din Plastic transparent, s-a constatat că pe Plastic este prezent un text cu conținutul 0.16 mm, 10.0 kg. 100 m, PE x4, X4-1160 Orange, totodată, s-a stabilit că pe materialul dat este prezentă o porțiune cu ață pentru pescuit de culoare orange. Fiind supusă examinării o bucată de nuia confecționată din ziar ce este înfășurată într-un șurub s-a stabilit că nuiaua este de 60 cm. dimensiune, fiind de culoare gălbuie combinată cu negru, la centrul nuielei fiind legată o bucată de ață de culoare deschisă de 40 cm. lungime.

Mijloace materiale de probă: În cadrul ședinței de judecată a fost vizualizat imaginile video de pe suportul de stocare magnetică a informației, de tip CD, care păstrează înregistrările Video ridicate de la camerele de supraveghere Video amplasate în interiorul exteriorul Penitenciarului nr.13, zona dintre turnul 3-4, din adiacentul str. Alexei Mateevici din 26.02.2022-27.02.2022. Din imaginile video vizualizate acțiunile cet. Cojocari********** și a lui Gospodinov Vladimir Ivan. În cadrul examinării, s-a stabilit că la 26.02.2022, ora 23:35 min., se observă o persoană de gen masculin care este cet. Cojocari**********, d.n. *****, ce se îndreaptă spre

zidul de la Penitenciar, după câteva minute se uită prin preajmă, la ora 23:37 min., se apleacă jos unde ridică un obiect necunoscut vizual asemănător cu o bucată de aţă ce era fixată de o hârtie împăturită într-un şurup, după care se ridică se întoarce cu spatele şi efectuează careva acţiuni cu funia, după care ridică mâna dreaptă sus, face careva mişcări înainte, înapoi, iar la ora 23:38 min., se îndreaptă spre carosabil, apoi se apropie a doua persoană de gen masculin care este cet. Gospodinov Vladimir Ivan, d.n. 27.04.1982, aceştia împreună se îndreaptă spre zidul de la penitenciar, iar la 23:39 min., se apropie lucrătorii penitenciarului, ulterior se apropie mijloacele de transport a colaboratorilor de poliţie cu girofarele incluse reţinându-i pe cet. Cojocari********** şi Gospodinov Vladimir Ivan.

Corpuri delicte: un telefon mobil de model *****, fără cartelă SIM, cu IMEI neidentificat, un cuţit de tip „fluturaş" de marca Stailler, o bandă adezivă de culoare albă de marca Scroll, o bucată de material din Plastic transparent cu aţă pentru pescuit de culoare orange, o bucată de nuia confecţionată din ziar ce este înfăşurată întru-un şurub. Fiind recunoscute în calitate de corpuri delicte prin ordonanţa din 07 martie 2022 (f.d.34) şi prin ordonanţa din 07 martie 2022 transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Centru (f.d.35) şi primite spre păstrare de către IP Centru, conform Chitanţei nr.63/2022 din 30 martie 2022 (f.d.36)

13. Reieşind din totalitatea probelor acumulate, şi cercetarea în cadrul instanţei de judecată conchide, că învinuirea adusă inculpatului Cojocari***** în temeiul art.27, art. 322 alin.(1) Codul penal, integral şi incontestabil şi-a găsit confirmarea, corespunzător va respinge alegaţiile apărării privind achitarea inculpatului. Instanţa de apel verificând declaraţiile inculpatului Cojocari*****, nu poate reţine argumentul inculpatului precum că nu este vinovat de săvârşirea infracţiunii incriminate calificând ca o modalitate a acestuia de a se apăra şi o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise.

14. Cât priveşte latura obiectivă a infracţiunii pentru care a fost diferit justiţiei inculpatul Cojocari*****, se exprimă în fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de transmiterea tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deţinute în instituţiile penitenciare a obiectelor interzise conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr.583 din 26.05.2006. Deci, infracţiunea prevăzută la art.322 alin.(1) Codul penal, este una formală. Infracţiunea incriminată inculpatului se consideră consumată din momentul săvârşirii transmiterii tăinuite de la control a bunurilor/obiectelor a căror transmitere este interzisă. Astfel, acţiunile inculpatului Cojocari***** au fost îndreptate de a transmite telefonul mobil, unei persoane ce se afla în detenţie în instituţia penitenciară. Acţiunile acestuia fiind întrerupte de către angajaţii penitenciarului nr.13. În astfel, de condiţii se reţine că în acţiunile inculpatului Cojocari***** sunt prezente semnele necesare specifice laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art.322 alin.(1) Codul penal.

15. Concomitent, Colegiul penal remarcă că fapta de transmiterea tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deţinute în instituţiile penitenciare a obiectelor

sau a substanțelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislației privind executarea hotărârilor cu caracter penal, nu a fost dusă până la bun sfârșit din motive independente de inculpatul Cojocari*****. Astfel, la caz, inculpatul Cojocari***** a fost reținut în flagrant. În astfel de condiții suntem în prezența tentativei de săvârșire a infracțiunii. Astfel, potrivit art.27 Codul penal, *se consideră tentativă de infracțiune acțiunea sau inacțiunea intenționată îndreptată nemijlocit spre săvârşirea unei infracțiuni dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu şi-a produs efectul*. Deci, anume inculpatul Cojocari***** este în imaginile video ridicate iar fapta infracțională nefiind una consumată din motive independente de voința lui Cojocari*****, fiind calificată ca tentativă.

16. Prin urmare, în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între declarațiile inculpatului care recunoaște vinovăția și celelalte probe materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuire aduse inculpatului.

17. Reieșind din aceste considerente, Colegiul penal reține că din totalitatea probelor administrare în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării lor în ședință de judecată, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume el, în calitate de autor a comis infracțiunea incriminată, cu vinovăție sub forma intenției directe, iar inculpatul Cojocari***** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.27 și art.322 alin.(1) din Codul penal.

18. Referitor la motivele invocate în cererea de apel precum că, „(...) sentinţa judecătorească este nefondată”, Colegiul penal menționează că, o astfel de eroare în cauza dată nu se constată, deoarece sentința instanței de fond este una argumentată inclusiv în raport cu susținerile verbale ale avocatului în ședința de judecată, care sunt identice cu argumentele apelului declarat de același autor, totodată instanța de apel consideră că, repronunțarea asupra argumentelor apelului nu poate duce la casarea sentinței contestate, or potrivit practicii CtEDO (Coroi vs R. Moldova, 15.03.2011), Curtea a specificat că, „ (…) este adevărat că decizia Curţii de Apel a fost foarte succintă şi doar a menţinut hotărârea primei instanţe. Totuşi, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanţă şi că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum şi având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerinţelor articolului 6 § 1 al CoEDO”.

19. Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluţiei în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanţa de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca

impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

20. În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală, pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei) Astfel, Colegiul menţionează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

21. Conform art.7 alin.(1) Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.* Conform art.61 alin.(1)-(2) Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

22. Conform art.75 alin.(1)–(2) Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracțiunii i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din*

numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

23. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel ține cont de prevederile art.7, art.61, art.75 Codul penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

24. Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

25. Astfel, Colegiul penal reține că prima instanță la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Cojocari***** a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art.16 Codul penal, infracțiune comisă cu intenție și care face parte din capitolul infracțiunilor contra justiției, care atentează la una din valorile importante – relațiile sociale cu privire la transmiterea în condiții de legalitate a obiectelor către

persoanele deținute în penitenciar.

26. Mai mult ca atât în privința inculpatului nu s-au constat careva circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 Codul penal, iar sancțiunea normei pentru care a fost diferit justiției inculpatul Cojocari***** stabilește *pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 600 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 80 la 180 de ore, sau cu închisoare de până la 6 luni.*

27. Totodată, la stabilirea pedepsei este relevant faptul că inculpatul a fost anterior judecat prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 12.07.2022, în baza art.186 alin.(2) lit. d) Codul penal, iar prin aplicare art.85 Codul penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă cu închisoare sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

28. Colegiul penal consideră întemeiată poziția primei instanțe care a opinat spre aplicarea unei pedepse privative de libertate în privința inculpatului Cojocari*****, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 322 alin.(1) din Codul penal, cu închisoare pe un termen de 4 (patru) luni. Totodată, această concluzie se datorează faptului că pe întreg parcursul judecării cauzei, Cojocari***** a mai fost condamnat și pentru alte infracțiuni, iar corectarea și reeducarea lui Cojocari***** este posibilă doar aplicându-i acestuia o pedeapsă penală cu închisoare, or, inculpatul a acționat de mai multe ori și a continuat o activitate criminală cu trăsături de îndeletnicire, fără să se integreze în societate.

29. Totodată, instanța de apel consideră că prima instanță corect a aplicat prevederile art.84 alin.(4) Codul penal, or, corect a fost adăugat parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 12 iulie 2022 prin care inculpatului Cojocari***** a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Codul penal și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 (doi) ani și 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, stabilindu-i o pedeapsă definitivă pe un termen de 2 (doi) ani și 7 (șapte) luni.

30. În optica celor reliefate, Colegiul penal statuează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului şi modalitatea de executare a acesteia, este individualizată în aşa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

31. Totodată, se reţine că pedeapsa stabilită inculpatului Cojocari***** coroborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniştri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

32. Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

33. Reieșind din aceste considerente, Colegiul Penal concluzionează că, argumentele invocate în cererea de apel depusă de avocat în interesele inculpatului Cojocari*****, sunt neîntemeiate și nu și-au găsit confirmarea, iar sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1053/2022 din 26 aprilie 2023, urmează a fi menținută fără modificări.

34. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se respinge apelul avocatului în interesele inculpatului declarat împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-1053/2022 din 26 aprilie 2023 și se menține această sentință fără modificări.

Termenul pedepsei urmează a fi calculat din data de 06 martie 2024, cu includerea în acest termen a perioadei de la 30 august 2022 pînă la 06 martie 2024.

Decizia este executorie şi poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova în termen de 2 (două) luni.

Preşedintele şedinţei,
judecător Spoială Alexandru

judecător Băbălău Denis

judecător Chiroșca Igor